

LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO NA POCZĄTEK ROKU KOŚCIELNEGO

Wierzę w Kościół Chrystusowy

Drodzy Diecezjanie, wczoraj zakończyliśmy kolejny rok kościelny w naszym życiu, szczególnie dla nas nie tylko z racji obchodów Złotego Jubileuszu diecezji opolskiej. Od początku byliśmy świadomi potrzeby zaangażowania się w ogłoszony przez papieża Franciszka synod. Nikt jednak nie był w stanie przewidzieć napaści Rosji na Ukrainę. Zareagowaliśmy spontanicznie z wielką wrażliwością serca, zanosząc do Boga żarliwą modlitwę o pokój i ustanie wojny, okazując konkretne wsparcie i pomoc tym, którzy pozostali na Ukrainie, otwierając swe domy i mieszkania dla uchodźców. Bardzo dziękuję wszystkim duszpasterzom i wiernym za tę posługę miłości. Dobrze, że wielu jest dalej zaangażowanych w to dzieło, na czele z pracownikami i wolontariuszami *Caritas* Diecezji Opolskiej. Sytuacja narodu ukraińskiego jest, niestety, dalej wyjątkowo trudna. W miarę możliwości chciemy więc wziąć udział w realizacji projektu „Rodzina Rodzinie”, który organizuje *Caritas* Polska. W tym celu wystarczy skontaktować się z centralą naszej *Caritas* w Opolu.

Sytuacja energetyczna, drożyzna i rosnąca inflacja, a przez to tegoroczna zima, są również wyzwaniem dla nas wszystkich, by nie zostawić nikogo bez ogrzanego miejsca i środków do życia. W tej perspektywie słowa św. Pawła „Rozumieście chwilę obecną” nabierają nowego znaczenia. Zwracam się zwłaszcza do wolontariuszy Parafialnych Zespołów *Caritas* o rozeznanie sytuacji i podjęcie z duszpasterzami koniecznych działań. Apel Jezusa: „czuwajcie i bądźcie gotowi” niech nas zmotywuje do niesienia pomocy, zwłaszcza tym, którzy są w największej potrzebie egzystencjalnej. Realizujmy to dzieło z dziećmi i młodzieżą.

1. W nawiązaniu do Złotego Jubileuszu

W minioną niedzielę zakończyliśmy obchody 50. rocznicy powstania diecezji opolskiej. Przez cały ten czas cieszyliśmy się szczególnym błogosławieństwem Bożym. Boska Opatrzność sprawiła, że dzięki beatyfikacji dziesięciu Męczenniczek ze Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety zyskaliśmy nowe orędowniczki u Boga. Nasz Kościół wzbogacił się o ognisko wieczystej adoracji w Opolu. W Dylakach powstał i funkcjonuje drugi Dom Nadziei. Wielkim darem jest nominacja biskupia

ks. Waldemara Musioła. Powstał też piękny film o diecezji i kilka drukowanych opracowań związanych z Jubileuszem.

Wszystko, w czym mogliśmy brać udział, było owocem zaangażowania bardzo wielu ludzi i wielu podmiotów zbiorowych. Ponieważ nie sposób każdego z osobna wymienić, dlatego z całego serca ogólnie dziękuję wszystkim organizatorom, twórcom określonych dzieł i wydarzeń. Dziękuję Wam, którzy braliście udział w różnych formach obchodów Jubileuszu, którzy przybywaliście wspólnie w ramach dekanalnego pielgrzymowania do katedry, a jesienią do kościoła seminaryjno-akademickiego. Dziękuję za ofiary przekazane na diecezjalne dzieła, w tym na katedrę, za wszelkie wsparcie duchowe i bogactwo modlitwy, którą otaczaliście naszą diecezję. I proszę Was, czyńcie to nadal. Módlmy się stale, szczególnie gorliwie o wiarę w sercach młodego pokolenia i o powołania. Waszej modlitwie polecam też parafię katedralną. Dość niespodziewanie katedra stała się naszym wielkim wyzwaniem. Pod dotychczasową posadzką, zdjętą celem nałożenia nowej, odkryto dobrze zachowaną przyziemną część XIII-wiecznej świątyni późnoromańskiej. Nie wiadomo, jak długo potrwają prace archeologiczne. Póki co, parafia nie ma czynnej świątyni, a diecezja katedry.

Najtrudniejsze zadanie na przyszłość dotyczy jednak tego, co duchowe. Mam na myśli deficyt rozwoju duchowego w nas i związane z tym następstwa. Stajemy wobec wielkiego wyzwania odbudowania żywej wiary w naszych rodzinach, a także zdynamizowania życia naszych wspólnot parafialnych. Światło na drogę otrzymaliśmy z Bożego Ducha, którego prowadzenia doświadczyliśmy w różnej formie w świętowaniu Złotego Jubileuszu. Towarzyszyło nam hasło wyrosłe z kontemplacji Chrystusa Ukrzyżowanego: skoro „do końca nas umiłował” (J 13,1), a Jego miłość jest potężniejsza niż śmierć, to trzeba być z Nim, żyć **bliżej Boga-Człowieka**. Otrzymaliśmy też drugą podpowiedź, którą papież Franciszek wyraził w określeniu kierunku dzieła odnowy Kościoła: **Ku Kościołowi synodalnemu**. To dwa podstawowe zadania dla nas na kolejne dziesięciolecia i na już, aby nasz Kościół zachował swoją żywotność i młodość. Dlatego niech będą w nas stale żywe dwa dążenia: do zjednoczenia z Bogiem przez modlitwę i pokutę i dążenie do nieba razem, we wspólnocie wierzących.

2. Nowy rok duszpasterski

Dziś rozpoczynamy nowy rok kościelny, który Kościół w Polsce będzie przeżywał pod hasłem: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*. Takie ukierunkowanie całorocznego programu formacji duchowej wyrosło z analizy trudnej sytuacji Kościoła w naszym kraju. Wielu ma coraz większy dystans do Kościoła, wielu nie wierzy Kościołowi, żyje wbrew jego nauczaniu, a pierwszą przyczyną jest ogromne niezrozumienie Kościoła, płytkie widzenie jego istoty i misji. Ma też miejsce coraz większe nastawianie na Kościół i jego funkcjonowanie w świecie, co domaga się pozytywnej apologii, a nade wszystko rozwijania we wspólnocie wiernych rzetelnego przekazu prawdy o Kościele. Bez tego nie sposób podjąć i realizować koniecznego dziś dzieła gruntownej odnowy Kościoła.

Trzyletni synod o synodalności, który wkroczył już w etap kontynentalny, stanowi wielki impuls i może się okazać wielką pomocą w podjęciu tego dzieła. Chodzi o wdrożenie w życie soborowej myśli o Kościele, jako otwartej i służebnej wspólnocie ludu Bożego, a w związku z tym, o dokonanie koniecznej przemiany mentalnej we wspólnocie wiernych, że między nami nie może być podziału na „My” i „Wy”, ponieważ jesteśmy jedną rodziną dzieci Bożych. Wszyscy stanowimy Kościół i razem kroczymy do domu Ojca, wspólnie podążając za Jezusem, prowadzeni światłem i mocą Ducha Świętego. Dlatego każdy powinien czuć odpowiedzialność za Kościół i brać czynny udział w Jego życiu i misji na rzecz zbawienia człowieka. Nie mogą nam być obojętni ani ci, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, ani ci, którzy odeszli i nie wrócili. W ramach podjętych warsztatów synodalnych niektórzy z nas obudzili w sobie tę świadomość bycia Kościołem i poczucie odpowiedzialności za Kościół. To pierwszy krok ku odnowie Kościoła, za który należy dziękować Duchowi Świętemu.

W kontynuowaniu dzieła szczególnie ważne jest poznanie i zgłębienie prawdy o Kościele. Trzeba przypomnieć i wyjaśnić treści wiary w Kościół i zobowiązania dotyczące Kościoła, które uznajemy w naszym *Credo*. Chodzi o to, by prawdziwie i dojrzałe miłować Chrystusowy Kościół, pomimo wielu trudnych spraw w jego życiu i funkcjonowaniu.

Właśnie temu ma służyć tegoroczny program duszpasterski. Trzeba na nowo zobaczyć, że **Kościół zasługuje na to, by w niego wierzone**. Jest bowiem wielkim

dziełem Bożym, które Pan Bóg stale buduje przez jednoczenie nas z Chrystusem mocą swego Ducha, a dokonuje tego dla naszego ocalenia i rozwoju naszej duszy. Kościół Chrystusowy stanowi „przybytek Boga z ludźmi” (Ap 21,3), a to oznacza, że jest w nim stale obecny Bóg. Dlatego wierzyć w Kościół, znaczy wierzyć w obecność Boga pośród nas, żyć Jego bliskością i miłością. **Kościół zasługuje też na to, aby mu wierzyć.** Przecież Chrystus jest jego Panem, a Duch Święty gwarantuje jego nieomylność w wierzeniu. Czerpie więc z autorytetu Boga i naucza w Jego imieniu, przekazując to, co Bóg objawił. Ponadto, **Kościół domaga się wiary**, ponieważ mając swe źródło w Bogu i stanowiąc złożoną rzeczywistość Bosko-ludzką, będzie zawsze dla nas tajemnicą, której rozum nie jest w stanie do końca poznać ani wyrazić. Stąd potrzeba spojrzenia „oczami wiary”. Wystarczy zapytać, jak to się dzieje, że Kościół, który wyznajemy jako jeden, święty, powszechny i apostołski, jest zarazem podzielony, jest w nim wiele grzechu, bywa zamknięty i zagubiony w świecie. Odpowiedzi nie znajdziemy bez światła wiary, bez przyjęcia z wiarą tego, co Bóg o Kościele objawił. I jeszcze jedno. **Kościół jest też wart wiary**, dlatego że oferuje nam zbawienie, którego źródłem jest Chrystus. Oznacza wspólnotę ludzi już w doczesności obdarowanych udziałem w życiu Bożym, którzy mogą to życie rozwijać i są wówczas na drodze do nieba!

Niestety, większość z nas słabo zna elementarz prawdy o Kościele, a to sprawia, że go nie rozumiemy, z nim się nie utożsamiamy, nie stajemy w Jego obronie, nie czujemy się odpowiedzialni za jego funkcjonowanie i rozwój, a nawet coraz gorzej korzystamy z wielkiego potencjału tego wszystkiego, co w nim Boże i święte.

Drodzy Diecezjanie, zwracam się więc do Was wszystkich z wielkim apelem o podjęcie trudu odkrywania i poznawania wartości i piękna bogatej rzeczywistości Kościoła, w której każdy z nas ma udział od dnia chrztu. Duszpasterze otrzymali zestaw przygotowanych materiałów do wykorzystania w liturgii, podczas nabożeństw i w katechezie. Zdecydowanie więcej treści o Kościele będzie w naszych mediach. Jest też przygotowana na każdą niedzielę szczególna oferta *materiałów dla rodzin*, byście sami w kręgu domowego ogniska mogli odkrywać kolejne elementy prawdy o Kościele. Oferta ta będzie dostępna na stronie internetowej naszej diecezji; można ją też pobrać i zamieścić na stronie parafialnej, w gazecie. Znajdziecie w niej podpowiedzi, jak rozwijać życie Kościoła w rodzinie i w parafii. Ważne

jednak, abyśmy wszyscy chcieli się zainteresować prawdą o Kościele. Byłoby wspaniale, gdyby w parafiach zorganizowano katechezę na ten temat dla wszystkich i w formie warsztatowej dla zainteresowanych grup. Trzeba bowiem świadomie i odpowiedzialnie wyznawać wiarę w Kościół i nim żyć, gdyż stanowi na ziemi Boży Dom dla nas i jest naszą Bramą do nieba!

Kończąc list, zwracam się do Was wszystkich z prośbą, byście w tych dniach otoczyli szczególną opieką modlitewną ks. Waldemara Musioła, którego papież Franciszek mianował biskupem pomocniczym w naszej diecezji. Obecnie Nominat przebywa na rekolekcjach, aby jak najgodniej przyjąć święcenia biskupie, które zostaną mu udzielone w naszym kościele seminaryjno-akademickim w Opolu, 10 grudnia br., o godzinie 11.00. Liturgia będzie transmitowana przez nasze diecezjalne radio DOXA. Wraz z Biskupem Nominatem wszystkich jednak zapraszam do Opola, szczególnie kapłanów i członków Bractwa św. Józefa. I proszę Was, módlcie się wiele za całe nasze prezbiterium Kościoła Opolskiego. Na owocne przeżycie Adwentu udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ Andrzej Czaja
† Andrzej Czaja

Opole, 21 listopada 2022 r.